

Előfizetési árak:
 Egész évre 10 frt — kr.
 Félévre 5 — —
 Negyedévre 2 — 50 —
 Egy hóra — — 85 —
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
 PÉCSÉTT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSÉTT, Széchenyi-tér 12. sz.
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény küldendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adódnak.
 —
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek is

A testvérharc.

Pécs, 1895. március 5.

A függetlenségi és 48-as pártban bekövetkezett szakadás napról napra mélyebb örvénynyé fejlődik, a közjogi ellenzék két táborának szóinkai a képviselőházban a kormánypárt nagy gyönyörűségére adáz fegyverekkel rohannak egymásra s a kilépettek valamennyi felszólalását dörgő helyeslés kíséri a többség padjairól.

A függetlenségi választók pedig zavarodottan tekintenek választottaik felé, mert ha eddig sem tudták helyes okokkal kimagyarázni az országos párt lanyhaságát, a szervezés munkájának teljes elhanyagolását, hogyan legyenek képesek eltalálni most azt, hogy meghasonlott képviselőik melyik csoportjának van igaza, mikor mindkét rész fennhangoztatja, hogy az ország állami függetlenségét akarja, a pártnak országosan megállapított programját követi és a pártot szervezni akarja, sőt mindegyik annyira áll a régi elvek mellett, hogy egyik részsem akar a „függetlenségi és 48-as párt” elnevezésről sem letenni.

Hát ha így van a dolog, mire való volt akkor a szakadás felidézése, az erők szétforgácsolása, mire az egymás ellen való agyarkodás?

Megtaláljuk erre a feleletet a kilépettek által az ország polgáraihoz intézett manifestumban, csak hogy ez a felelet nagyon szomorúan hangzik.

A kilépettek eljárásukat személyes motívumokkal igazolják, azt mondják, hogy a párt kebelében ármány és cselszövény honosodott meg, mely az együttműködést lehetetlenné tette; a kisebbség soha sem akarta magát a többségnek alárendelni, hanem a párthatározatok ellen foglalt állást, a minek kiáltó példája, hogy egy csoport a szervezkedés kérdését is a pártkörön kívül beszélte meg s ezzel a pártot meglepetéskép rohanták meg.

Hogy ez az áldatlan torzalkodás a pártban

már régtől fogva burjánzik, azt látjuk, de azt nem akarjuk elhinni, hogy ezért a felelősség csupán a régi körben megmaradottakat terhelné s a kilépettek megannyi Bayard lovag szerepét játszották.

Mert először is nagyon gyanus dolognak tesz az, hogy a kilépők a szervezkedés kérdését használták fel a szakadás keresztülvételére, mikor mindenki előtt kétségtelen, hogy a kilépésnek az egyházpolitikai kérdések képezik valódi indokát.

Justhék nyilatkozata szerencsétlennek mondja a pártnak azt a határozatát, melylyel az egyházpolitikai kérdések egyes tagokra nézve annak idején nyílt kérdésekné hagyattak.

Nem vitatjuk most ennek valóságát, de kérdezzük, ha ez a határozat akkor, a mikor az egyházpolitikai reformok még csak megalkotandók voltak, nem birta Justhot és társát a kilépésre, miként idézhette fel ugyanaz a határozat a szakadást most, mikor a kérdéses reformok, melyek körül egyes párttagoknak eltérő nézetük volt, már törvényerőre emelkedtek?

Justh és társai a szabadelvű egyházpolitikát a függetlenségi és 48-as párt programjának oly integrans kiegészítő részének tekintik, mely az ellenkező véleményűeket egyenesen kizárja a párt kebeléből.

Helyes! — De akkor mért nem követték Eötvös példáját annak a „szerencsétlen” határozatnak meghozatalakor, hanem most, a mikor az a határozat már aktualitással sem birt. Egyszerűen azért, mert azt a határozatot akkor a most kilépők java része is segített meghozni, most pedig restelik bevallani, hogy tisztán személyi indokok készítették őket a kilépésre, előhozakodnak tehát a régi határozattal, hogy eljárásuknak elvi színezetet adhassanak.

Hogy a függetlenségi és 48-as képviselők a pártszervezés kérdését a pártkörön kívül, külön értekezleten határozták felszínre hozni, nem volt helyes eljárás, de az elszakadásra mégsem szolgálhatott elegendő okul, mert elvi alapon álló

politikusként el kell tekinteni a mások tapintatlanságától s csak azt nézni, hogy azok mit javasolnak, nem pedig hogy kik és hogyan javasolják. Kapotsffy javaslatát a kilépettek helyesnek ismerték el, a midőn a pártszervezésre vonatkozólag azzal lényegileg megegyező Isaák-féle javaslatot pártolták, tehát helytelenül tettek, amikor leszavaztatásukat szakadás felidézésére használták fel, mert ezzel maguk estek abba a hibába, mit a benmaradottaknak hányanak szemökre, hogy nem tudnak a többség akarata előtt meghajolni.

Avagy éppen a pártnak erélyes parlamenti akcióját és az országos szervezkedésben remélhető erőgyűjtést akarták volna csak megakadályozni?

Az alkalom, melyet a szakításra felhasználtak, nagyon arra vall, hogy igazuk lehet azoknak, kik ezt állítják.

Azok után, a mik az országban az időközi választásoknál történtek, a mikor függetlenségi vezérek nyíltan hirdették, hogy az igaz függetlenségi és 48-as választóknak a kormánypárt jelöltjére kell szavazniok, kétség az iránt nem lehet, hogy a ki a függetlenségi és 48-as párt országos szervezésének bármiféle okból útjába áll, az csak a kormánynak tolja szekerét és hasztalan hangoztatja a kormánytól eltérő közjogi programja integritását, mert bizony a kormány nem fogja a közjogi kérdéseket szőnyegre hozni, az az elméleti közjogi ellenzék pedig szintén gondosan kerüli a közjogi elvekért való harcot, mert hát ez meg találna ártani az egyházpolitikai reformokba kapaszkodó kormány drága egészségének.

A kilépőknek osztályrészül jutó kormánypárti éljenzések hitebben világítják meg a helyzetet, mint az ország polgáraihoz intézett védelmi nyilatkozat.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük hogy hátralékaikat mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A mit a körtefa beszél.

— Féval Pál elbeszélése. —

A falu végén nagy körtefa áll, mely tavasszal nagy bokrétaéhoz hasonlított. A bérlő háza az utca tulsó felén állott és nagy kőkapuja volt, mint valami urasági kastélynak.

A bérlő leányát Perrine-nek hívták.

Perrine jegyesem volt...

Tizenhat tavaszt látott. Arcán a rózsák épp úgy virágoztak, mint a körtefa virágai.

A körtefa alatt álltunk, mikor azt mondtam neki:

— Kincsem, édes kincsem, mikor tartuk meg a lakodalmunkat?

A leánya hajával enyelgett a szellő; gyönyörű termete, meztelen lábcskájája, mely a fapapucsából ki-kandikált; kis keze, mely az ágak felé kapkodott, hogy a virágok illatát magába szivhassa; tiszta homloka, csillogó fogsorai piros ajka mögött, mind és minden mosolygott rajta.

Ó, mennyire szerettem őt!

— Aratáskor! — válaszolt — ha a császár téged katonának nem visz.

Eljött a sorozás napja.

Szentelt gyertyát gyújtottam, mert annál a gondolatnál, hogy el kell őt hagynom, összeszorult a szívem.

Üdvözlégy Mária!

A legnagyobb számot húztam. De Jean, az én tejttestvérem, kis számot húzott,

Sirva találtam őt.

— Anyám, szegény anyám!

— Légy nyugodt Jean, én árva vagyok.

Nem akarta hinni, mikor így szóltam:

— Elmegyek helyetted katonának.

Perrine könyes szemekkel jött a körtefa alá.

Soha sem láttam még sirni. A könyvek még jobban illettek neki, mint a mosolygás.

— Helyesen cselekedted, szólt hozzám — te olyan jó vagy! Eredj kincsem, én megvárlak.

„Jobbra-balra; jobbra-balra!” A trombita hangja. „Előre indulj!”

Igy volt ez Wagramig.

Vigyázz magadra Péter, amott az ellenség!

Lövöldözés az egész vonalon. Ötszáz ágyu dörgött egyszerre. A füst elszoritja a mellet, a láb vérben gázol.

Féltem és hátul maradtam...

Előttem állt Franciaország, a falum, meg a körtefa, melynek virágai immár gyümölcsösé váltak. Behunytam a szememet és ekkor Perrinet láttam, a mint értem imádkozott. Hála Istennek, bátorságot merítettem, hősiesség érzet lepett meg.

Előre, előre! Tüzet! szuronyt szegez!

— Ej, ej, az az ujonc ugyancsak jól harcol... Hogy hívnak téged fiam?

— Péternek, felséges uram.

— Péter, te altiszt vagy!

Perrine, édes szívem, altiszt vagyok.

Eljen a háború!... valóságos ünnep a csata!... Hogy egy hadsereget legyőzhessünk, nem kell egyéb, mint egyik lábunkat a másik után raknunk.

— Te vagy az, Péter?

— Szolgálatára, felség.

— No, tűzd fel a vállrojtot.

— Köszönöm, Sire!

És mentünk Moszkvaig... Óriási hőmesőn halottak jeleztek az utat. Mögöttünk a folyó, előttünk az ellenség, köröskörül a halál.

— Ki megy az első dereglyén fölfelé?

— Én felség.

— Jól van, kapitány ur!

Hála Istennek! No Perrine, édes kincsem, büszke lehetsz reám! A háborúnak vége, keszembben az elbocsátó-levél. Zúgatók harangok a lakodalmunkra!

Az ut hosszú, de a remény a szél szárnyain röpköd. Ott, azok mögött a hegyek mögött van sülföldem.

Megismertem a templom tornyát. Ugy tetessz, mintha harangostak volna.

Harangostak... De mi lett a körtefából? A virágok hónapja eljött, de nem látom a fa virágpompáját. Különben már messziről látható volt, mert még állt. Ifju szerelmem fáját megvagdalták. Most is virágozott ugyan, mint azelőtt, de gályai szerte hevertek a földön...

— Ugyan miért harangos Máté?

— Lakodalmra, kapitány ur!

A kérdezett nem ismert rám.

— Lakodalmra?!

Ez az ember igazat mondott. Az új pár a templomba lépett.

Perrine, a kedves Perrine, — a ki szebb volt mint valaha, — volt a menyasszony; a vőlegény pedig az én tejttestvérem, Jean...

Köröttem egyre susogtak:

— Mennyire szeretik egymást!

— És Péter? — kérdeztem.

— Melyik Péter?

Elfeledtek.

Apróságok.

Ki adja meg ezt a fizetést? Tanítói fizetésről van szó, a mely számot tesz nemcsak Magyarországon, hanem bárhol Európában. Tudjuk, hogy 1893. évben a tanítói fizetések hivatalból közigazgatási uton hitelesen irattak össze. Itt keletkezett az említett tanítói fizetés; megállapítottán 1592 forint 32 kr összegben az az egyezer ötszázkilencvenkét frt 32 kr, vagy 3184 korona 64 fillérben, a mire azt mondjuk, hogy — fájdalom még most — pártatlan fizetés. Az iskolásoknak nem lehet a közigazgatási bizottság határozatából áttett (tehát általa átvizsgált és helyesbített) okmány ellen kifogást emelni. A tanító is megvan vele elégedve, mert nyugdíj alapja 825 frt leend. Általános hát a megelégedés; hanem hát ki adja meg ezt a tanítónak?

Alkalmam volt az okmányokba betekinteni. Mellékelve vannak é hivatalos átlag árak nyomtatott iven, nagy apparatussal. Hanem az a furcsa, hogy X községben, hol a főbíró működött, a busa átlag ára 8 frt, Z községben (szomszédban) holott mindkettő egy piacon ad el, 7 frt; ott a bor átlag ára 14 kr literenkint; itt, hol sokkal jobb bor terem, 5 frt a kónkén (tehát 10-6 kr literenkint) az átlag ár. — Bizony furcsa dolog a statistika — hát még a hivatalos lelkismeret!?

A titok nyitja ez: A miniszterium 55581. sz. alatt kelt rendeletével (elég helytelenül) meghagyta, hogy a földbirtoknak csakis katasteri tisztajövedelmébe veendő figyelembe. A közig. bizottság értesíti is az iskolásokat, hogy a fekvőségek tisztajövedelmébe e szerint vétetett figyelembe. — Ki által, vagy is ki eszközölte ezt a figyelembe vételt? Jó lenne ismerni, nagy tehetség az!

Igen, mert a jegyzőkönyvben a fekvőségeknek beirt (és csakis katasteri) tisztajövedelmét egy szakértő kéz vörös tintával lehván, helyette vörösből odairta mindenütt a fekvőség — risum tertiae! — katasteri becsértékét. — Homári hahótára méltó hivatalos eljárás. Pártatlan hitelességű akta, mely a közigazgatási bizottság, mint hatóság által mihez tartás végett adatott ki. Így lett a 738 frtból 1592 frt. — Kérem, nem Ázsiában, hanem Magyarországon.

Bárcaak volna, a ki tanítónknak megadná azt a szép fizetést. Ő nem bánna, mi se panaszkodnánk — csak ötévi pótlékot ne kívánának azután. — Pedig abban a hatóságban ott van a szakértő is t. i. a tanfelügyelő — tud-e a dolgok ilyen állásáról.

Apropos, — szakértelem. Jót nevettem az amerikai vesszőkön, melyek rozvak is, — kifogástalanok is... szakértők szerint.

Kérem, nincs mit adni azokra a szakértőkre. Például itt jön maholnap a bika — pardon! — apa-állatvizsgálat. Vizsgálják arany zsinóros állatorvosok felvont szemöldökkel az apa-állatokat. — Minek az? Lám tavaly U. község egy nagybirtokos-

Letérdeltem a templom hátsó részében és imádkoztam Perrine-ért, meg Jeanért, — kiket legjobban szerettem.

Mikor az esküvőnek vége lett, leszakítottam a körtefáról egy virágot, egy hervadt virágocskát s tova siettem a nélkül, hogy körülnéstem volna.

— Dicsértessék Isten, ók szeretnek engem!... Legyenek boldogok...

— Hát visszatértél Péter?
— Vissza, felség!
— Nos, te most huszonhét éves vagy és lovag. Ha akarod, grófnővel házassítlak össze.

Péter kivonta kebléből az elhervadt virágot, melyet a körtefáról szakított.

— Az én asivem meghalt, Siré, épp úgy, mint ez a virág. Engedje meg, hogy a csatatéren, mint vitéz harcos halhassak meg...

Péter az első közt küzdött.
A falu végén van egy sir, melyben egy huszonhét éves ezredes nyugszik.
A győzelem napján halt meg.
A név helyett a sirkövön ez, a három szó áll: „Dicsértessék az Isten!”

A kutya.

A szép asszony, — mint egy akaratos gyermek — úrcásan ütötte le a fejét:

— Ha maga kutyát fog tartani, jól én tartok udvarlót...

— Tessék!
— Fogok is, — hiába kínál vele.

sától bikát vett jótállás mellett, ha a vizgán be nem váland, a tekintélyes vételár visszaadatik. — Mennek az apa-vizsga után az előjárók nagy busan —: „Kérjük a pénzt, azondi a bizottság, te hénnek is csunya volna, nem alkalmas.” — Pénzt azonban nem kaptak, hanem édes megnyugtatót, hogy majd tesznek róla. Pár napra a közigazgatási hatóság a bikát alkalmasnak nyilvánította, egy borju nemzedék kimondhatatlan kárára. Azt mondják, hogy a helyesen adagolt lucerna (medicaco saliva) használt — a bikának.

Hát az a torzsalkodás, a mit a mi-pártkörünk felmutat, mondja csak Szerkesztő Ur! kinek használ? A függetlenség ügyének bizonyára nem, az ellenségnek — talán; a néppártnak bizonyára.

Sajnálom, hogy egyet nem érthetünk, de Justhék csakugyan a bárány szerepét játszik, — nem őt zavarták fel a vizet

Ki merné Ugron kezére adni a párt fölött a hatalmat, a ki Apponyival és főleg — a hatalommal kacérkodik, s kész volt a delegációba menni. Ide már csakugyan nem követhetjük. Azt gondolom én, hogy utoljára is nem lesz ennek egyéb vége mint egy banquette.*

A banquet-ről jut eszembe, hogy Alispánunk képviselői és barátai mily kedélyesen pezsgöztek együtt a beismerésben volt rágalmozóval. Igaz, hogy itt kegyelemről volt szó. Csak azt nem tudni tisztán, melyik kegyelmezett meg a — másiknak? Adió!

Bogán cs.

Hirek.

Pécs, 1895. március 5.

— **(A vármegye történelmi festménye.)** Önkéntes adományokból, a vármegye földbirtokosai közt megindított gyűjtés eredményeként, 3000 frton felüli összeg gyűlt egybe a vármegye közönsége által az ezredévi kiállításra felküldendő történelmi festmény költségeire. Miután ez a cél kivitelére egyelőre elegendőnek mutatkozik, a főispán f. hó 12-ére, délelőtti fél 12 kor a megyei székház gyűléstermében megtartandó értekezletre hívta össze a közgyűlés által e célra megválasztott bizottság tagjait, mely alkalommal meg fogják állapítani a készítenő festmény tárgyát, a díj nagyságát, valamint azt is, vajjon nyílt pályázat, avagy csak magánjellegű felszólítás útján fognak-e az illető festőművészek megbízatni. Eme bizottság tagjai: Hinka László, Stajevits János, Németh Lipót, Országh Lajos, Mándi Soma és Ottocsa Géza.

— **(Közigazgatási bizottsági ülés.)** Baranyamegye közigazgatási bizottsága f. hó 12-én d. e. 10 órakor tartja rendes havi ülését a megyei székház nagytermében.

— **(Hivatalos rekviem.)** Ünnepies színt öltött ma a pécsi Dom. Elhunyt Albrecht fő-

*) Ugy legyen. Szerk.

— En nem bánom, majd ra uszítom a kutyát az udvarlóra!

— En meg lelövetem a kutyát és akkor magának nem lesz kutyája, nekem meg lesz udvarlóm. Akkor aztán megint békében lehetünk.

Az asszony behúzódott a kerevet sarkába, fázott. Mintha végig futott volna rajta a hideg arra a gondolatra, hogy mást is tudjon szeretni az urán kívül. Ilyen gondolat!?

A szép asszony ura pedig a legcsodálatraméltóbb flegmával verte le a hamut cigarettjéről. Flegmával, mint a ki biztos az ő biztonságáról. Mint egy ember, a ki különben fél a villámtól, de bizik a háza hegyibe állított villámhárítóban. Ő is bizott a felesége szerelmében.

— No, nem mond le a kutyáról?

— Nem!

— Maga szokta a pajtasait „nagy kutyáknak” címezgetni, hát én nagyobb kutyát hozok a házhöz, mint maga!

— Jó, jó! Szemibe nézünk mi annak is...

— Jó lesz, ha nem hengeg annyira, Ervin!

Megint elhaltattak. Ez a kutya-ügy családi casus belli. Már másodszor van ilyen heves jelenet, feszült viszony közöttük e miatt.

Először még mátkás korokban, de akkor könnyen végződött, Iza ráparancsolt a vőlegényre, hogy ne merjen arra csak gondolni is, vagy válaszszon a kutyára és ő közötte, — a melyik kedvesebb neki, igazán szomorú volt az eset, de hamar véget ért a vita. Ervin engedett, a miből kettős haszna is volt, először, hogy békeség lett közöttük, másodszor pedig... Iza olyan édesen tudott kibékülni...

Ma van a második összekoccanás. Ez akaratos

hercegért engesztelő szent miseáldozatot tartott Troll Ferenc pápai praelatus teljes ornatussal. A korus Mitterer Ignác rekviemét és Haller Mihály liberáját énekelte, melyeknek magasztos, égbe szálló diszharmonijája áhitatott keltett a hallgatóságban. 9 órakor megsudultak a harangok s a polgári és katonai hatóságok előjárói bevonultak. Jelen voltak: Kardos Kálmán főispán, Blaskovich István táblai elnök, Rózsa Bertalan és Schlippenbach István tábornokok, Dragonescu Döme pénzügyigazgató, Feilhauser Miklós posta és távírdá tanácsos, Kálmán huszárezredes, Majorossy városi főjegyző, Lukrits István tábla bíró s számosan az egyes hatóságoktól. A helybeli 44. és 52. ezredek, valamint a honvéd gyalogság és 8-ik huszárezred egy-egy századdal képviseltette a legénységet.

— **(Dankó Pista tragédiája.)** A szabad-elvű, édes-bus Wekerle nóták szerzője, Dankó Pista szegedi cigányprimás, halomszámra aratta a babért a polg. házasság hívei közt. Majd elragadta az ambíció s a cigányprimással szindarabot íratott. A deszkákon azonban már nem termett számára babér, szálankint sem. A bukott drámairól akkor még nagyobb vágyott: magyar daltársulatot szervezett, de Dankó Pista daltársulata, pártfogás hiányában, szétszűllött. A bukott színműről így leve most már bukott dalárda-direktor is.

— **(A siklói basa)** czimvel még mult hó 6-án megjelent számunkban megirtuk a siklói rendőrbiztosnak a sok közül egyik napfényre került bravouros stiklijét, mely egy szegény, ártatlan péklegénynek véresre történt verésével végződött. Azt hittük akkor, hogy ezzel a dologgal végeztünk, miután a vármegyei közigazgatási bizottsági ülés rög egy hóval ezelőtt jogerejű határozattal kimondta, hogy az illető rendőrbiztos, hivatalos hatalommal való visszaélés czimén felfüggesztetik állásától és fizetésétől. Ámbar jól tudjuk, hogy a III-ad foku határozat, ha ugyan még tovább volna felebbvezhető, ugy az csak birtokon kívül történhetik, mégis mit látunk? A felfüggesztett Gróf Antal siklói rendőrbiztos még mindig él és uralkodik, nagy bánatára a siklóiaknak és még mindig valóságos rendőrbiztos; az a határozat pedig csak a papíron maradt, mert nincs a ki végrehajtsa. Bizony azt kellene hinnünk, hogy valahol Ázsiában vagyunk, a hol nincs törvény, csak önkény, ha nem tudnók, hogy Baranyavármegyében mennek végbe ezek a dolgok. Szerettünk volna napirendre térni a már egészen elfeledett dolog fölött, de hát elő kellett vele hozakodni. midőn látjuk, hogy a végrehajtó hatalom csak azokat üldözi, a kik neki utjában vannak és holmi klikkbeli protezsált egyéneknekül tulteszi magát még a kötelességen is. Kibuvó lesz, mentség lesz quantum satis, sőt azt is elhiszszük, hogy eme felszólalásunknak meglesz a kívánt sikere; de azt az egyet eltagadni még sem lehet, hogy itt valakit kötelességmulasztás terhel. Hogy kit, azt talán megmondja Kovács István György.

— **(Lopás.)** Már hetek óta garázdálkodik valaki Mezei Mór pécsi kereskedőnél, napról-napra hiányoztak tárgyak; végre tegnap sikerült az éber rendőrségnek Blaskó János 15 éves gyerkőc szeméjében a tettest kézre keríteni. Korán kezdi a tolvaj csemete.

duzzogással kezdődik, mi lesz a vége, azt nem lehet tudni. En azt hiszem, egy kibékülés Iza olyan, olyan édesen tud kibékülni...

En nem tudom, mért haragszik maga arra a kutyára...

— Mért?

— Mért?

— Mért haragszik maga az én udvarlómra, pedig azok jámborabbak is, mint a maga bernhardija. A multkor is, hogy az egyik egy este hosszabban ült mögöttem, mint a hogy tetszett magának...

— Na, de már fiam, az nem is járja!

— Járja, nem járja, — azzal maga mindjárt kész, de, hogyha én, — magától...

Nem folytathatta tovább. A gyermekeknek úgy szokták ezt mondani, hogy: eltört a mécses. Ennél az asszonykánál is megáll a mondás, hisz olyan gyermek.

— Szándékában van sirni, asszonyom? — kérdé Ervin, hangjában egy kis rosszaló feddés is rezgett, sőt egy ici-pici guny is.

Az asszony kitérülte szeméből a könnyet, csak a tenyerével, nem volt ideje, hogy ruhája labirintus-szerű redőiből előteremthesse kendőit.

— Nem, uram! — Aztán felállt, összeszorította fogait, nem nézett az urára, a ki egykedvűséget színlelve lóbálta lábát. Az asszony ment a szobájába, egy kissé lassan hajtotta be maga után az ajtót, remélte, hogy ura utána jön. Mikor aztán látta, hogy az csak olyan nyugodtan lengeti a lábát, mint azelőtt, hevesen ráfordította a kulcsot.

Ott tört ki belőle a keserűség.
Végig vetette magát a pamlagon, azon, a mely

— **(Bolti tűz.)** Tegnap este 10 óra tájban W a h l i n g e r János Kossuth utcai lisztkereskedésben tűz ütött ki, mit azonban a szomszédok hamar észrevehettek, eloltottak. A kár jelentéktelen, de csodáljuk a hanyagságot, illetve vigyázatlanságot a tulajdonos részéről.

— **(Gondatlanság.)** Csécsa Péter czuni gazdaembernek majdnem sokba került gondatlansága. Csécsa ugyanis f. hó 1-én gabonát hozott öröltetés végett a vaiszlói malomba. Utközben egy kis szivertőre betért a hidvégi kocsmába s szánkóját, lovait ott hagyta állni az országuton, a nélkül, hogy a hámistrángot levetette volna. A két tüzes paripa megúván a hidegben való állást, gyors vágatással útnak eredt s az őket megfélemleni akaró emberek kiabálásától megvadulva árón bakon keresztül törve száguldottak Vaiszló felé. Az örült vágatás közben a szánon levő gabonás zsákok, üléskosár, Csécsnek subája, szűrje, mivel a lovak voltak letakarva, mind elhányódott az úton s a szán is darabokban érkezett meg Vaiszlóba, hol sikerült a megvadult állatokat elfogni s gazdájoknak — ki nagy sokára előkerült — átszolgáztatni. Itt is igazolva látjuk a közmondást, hogy a részeg embert az Isten őrzi, mert az elveszett tárgyak megkerültek mind s Csécs két értékes lovának sem lett semmi baja.

— **(Eszedéves kiállítás.)** Az eszedéves országos kiállítás igazgatóságának f. é. 2952. sz. körüvénye értelmében értesítettnek a még kiállítani szándékozókat, hogy s kiállítási bejelentési ivatek két példányban kiállítva ne közvetlenül a kiállítási igazgatósághoz küldjék be, hanem a pécs-kerületi bizottsághoz, mert a pécs-kerületi bizottság van hivatva a bejelentéseket előzetesen felülvizsgálni, csoportosítani s az esetleges hiányokat pótolni. A pécs-kerületi bizottság irodája az iparkamara épületében van s a még kiállítani szándékozókat saját érdekében tesznek, ha a bejelentési ivatek rövid idő alatt ide küldik be.

— **(A félre ment bicsak.)** K. János vaiszlói tekintélyes polgár a napokban két mint egy 600 trtot érő lovon Siklóra indult. Alig ért ki azonban a faluból, midőn egyik lóva a szán előtt lero-gyott. A megijedt gazda vért akarván eresztetni a szerinte elkábult állatból, késével oly szerencsétlenül találta megvágni a ló farkát, hogy azt majdnem teljesen keresztül metszette. Elkéseredésében mi telhetett tőle, minthogy a most már teljesen értéktelenné vált állatot az időközben odaérkezett emberek segítségével kocsijára emelte s subájával betakargatva kenyeres pajtásával haza vontatta. Kára mintegy 300 frt.

— **(Duplex libelli dos est.)** Pécs egyik harmadrendű vendéglőjében történt, hogy egy reggel felé, mikor a vidéki utas a legjobb izüt aludta, nagy robajjal ront be szobájába a pincér s váltig kapacitálni igyekszik a megrémült vendéget, hogy siessen felkelni, mert már megjötték a reggeliző vendégek. S midőn a szunnyadozó semmi hatalommal felkelhető nem volt, kihuzta alóla az ágy lepedőt s

már gyakran látta őt úgy könyezve, sirva, keserűséggel telve. Kisírta magát. És mint a gyermek, mikor látja, hogy senki sem törődik a sirásával, abban hagyta ő is. Hallgatódzott, nem jön-e férje az ajtóhoz, érte, utánna. Az ajtó előtt csend volt, csak Ervin cipőjének gyors csikorgása halatszott. Ervin még mindig lóbálja lábát.

— Hát így szereti őt a kis ura? Hogy még csak utána sem néz, hogy kiengesztelje. Több neki egy kutya, mint az, hogy a felesége kisírja a szeméit, hát ezt érdemelte ő meg? És csak abban hagyta azt a kiállhatatlan láb lóbálást, az még fokozza a keserűségét, — annyira nem bánja? ... És ez mindég így van, és a miatt a kutya miatt, egy kutya miatt kapnak össze, egy kutya tudja őket széjjel szakítani. Mikor olyan jól megvolnának ők különben, ha Evin kutyát nem akarna. Csak hagyta legalább abban azt a cipőcsikorgatást ...

Ervin pedig egyre csikorgatja cipőjét, lóbálja lábát. A második falig elégett cigarettét hajtja el. Azokra a háromszor négyszer gyújtott rá mindig elalszik, a hamutartó tele van használt gyufaszállal.

— És miért nem izlik neki ez a cigaretté? — Tessék, egy kutya miatt, éppen egy kutya miatt, a melyet ő akar, az asszony pedig nem akar. Aztán érdemes is arra az a kutya, hogy az egyik ott duzzogjon, a másik itt lóbázza a lábát miatta? Ah, majd még egy kutya is zavarja a házi békét!

Ervin felállt, mikor pár lépést tett a szoba felé, megnyílt az ajtó. Ott állt az asszony, szeméin meg látszott a keserves sirás, tekintetén a keserűség.

— Meggondoltam a dolgot ... kezdé Ervin.

— Ugy-e nem kell magának kutya? Minek is, mikor én vagyok a maga kis kutyája ... Az asszony már ott lógott az ura nyakában.

Meg volt oldva a kérdés. Iza olyan édesen tud kibékülni, Ervin egyre azt hajtja:

— Édes kis kutyám, te!

Rexa Dezső.

ezzel, mint ki dolgát jól végezte, nyugodt ábrázattal távozott. A vendég, ki később felkelvén, reggelizni akart, legnagyobb meglepetéssel látta, hogy a lepedő, melyen ő az igazak álmát aludta, most a reggeliző asztalon, mint asztalterítő szolgál a takarékos s mindeenesetre tanulékony kormárosnak.

— **(Huszár a fonóban.)** Prantner Mihály honvédhuszár hazament Pécsről szabadságra s ellátogatott a fonóba, hogy katonaruhában bemutassa magát a rég nem látott szegzárdi leányoknak. Mikor Prantner belépett, a legények, kik már eleve elhatározták, hogy megverik, gunyos kacagással fogadták. Ez annyira sértette a huszárt, hogy kardot rántott. De senkit sem vágthatott meg, mert őt legény rávetette magát, a kardot kicsavarták a kezéből, késekkel összeszurkálták, fejről pedig homlokára hústák le a bőrt. Aztán kidobták a hóra. A vérben fekvő huszárt a leányok szedték fel és özvegy anyja lakására vitték. A huszár sérülései halálosak. A gyilkos legényeket: Tilt Mihályt, Gráf Pált, Rudolf Jánost, Gyimóthy Lajost és Steiner Jánost a csendőrség elfogta s a szegzárdi ügyészségnek adta át.

— **(Március 15.)** A vaiszlói polgári olvasóköri az eddigi szokásához hiven az idén is megünnepeli március 15-ét. A programm még teljesen megállapítva nincs, de a meghívók már szétküldtek.

— **(Egy szabó naplójából.)** Ma újra látam őt. . . Ugy látszik, a gondviselés aranyos szállal szötte össze sorsunk. . . Szép este volt. . . Az ég egy széles, kék asztalterítőhöz hasonlított, melyre aranyos csillagok voltak himezve. . . Az erdő gyöppe olyan puha volt, mint a valódi perzsa szőnyeg. . . A város zaja ugy hallatszott az erdőbe, mint egy Singer féle varrógép, kellemes elandulító zakatolása. . . Ott állottunk együtt. Fehér battiszt ruha volt rajta, vékony csipke-díszszel. . . A derék szabása nem jó, de mégis jól illett neki. . . Szőke haja olyan volt, mint a legfinomabb selyem, kis kacsója, mint a legdrágább bársony, szeme változtatva a színét, mint a changeant selyem. . . Elragadó volt. . . Érzem, hogy nélküle egy tűfokot sem ér az életem.

— **(Roskadó ház.)** Gábor-utca 1. számú házon már régen gyanus tünetek látszottak. Karvastagságu repedések, melyen a szél sivit a ben lakókra, mind arra vallottak, hogy a ház gyenge lábon áll. Végre jelentés tételtek a rendőrségnek s a roskadozó házat újabb intézkedésig cölöpökkel megtámogatták.

— **(Vesztogár.)** Legújabb intézkedései a földmivelésügyi miniszteriumnak megtiltják Bosznia és Hercegovinába való szállítását a hont, tolna és baranyamegyei szarvasmarhák, juhok, bányók stb. hasított körmű állatoknak a köztük uralkodó köröm és szájfájás miatt, továbbá korlátozza a stajer határon túl való szállítást is annyiban, hogy az említett állatok csakis leölve, azaz megtisztítva szállíthatók át.

— **(Csak a bür tarti.)** Képviselő testületi gyűlést akartak tartani a faluban s a kisbíró sorba járta „parancsóni” a t. képviselőket. Szilágyi János uram ablakán is bekiáltott az érdemes kisbíró, hol is azt a választ nyerte az ablakon kinéző Szilágyi uramtól:

„Mondd meg a bírónak fiam, hogy nem mehetek el, mert kitörött a nyakam s csak a bür tarti.”

Országgyűlés.

A képviselőház ülése március 5-én.

(A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Az appropriációs nális kisértetett a t. Házban. Első szónok Helfy Ignác volt, a ki a fuzionak csak egy tiszteséges formáját tartja elfogadhatónak, ha t. i. a kormány-párt magáévá teszi Apponyi gróf programját.

Ezután Szentiványi Árpád és Márkus József beszéltek a javaslat ellen.

Hock János fényes beszédében különösen Bánffy bárót parodizálva anekdotával percekig tartó habotát keltett.

Az ülés végét Búsba Péter és Polónyi Géza felszólalásai foglalták el, a kik — mindketten közbeszólván — élesen összekaptak. Így aztán a két személyes kérdésben való felszólalás provokálta a harmadikat, Tiszta Istvánét, a ki utolsó szónoka volt a mai napnak.

A vitát holnap folytatják.

Consoldiszek, cukorkosarak, asztali állványok-kávé- és tea-szervicek, csemege kosarak, névjegy-tartók, tintatartók, cognac servicek, étészerek, képek-retek, tükrök, tojás készletek, gyertyatartók stb. melyen leszállított árak mellett óriási nagy választékban

Schönwald Imre

ékezergyáros üzletében

PÉCSETT, Király-fő-utca

a Hattyu termék épületében

TÁVIRATOK.

— **Levelezés a pártválságban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kossuth Ferenc ma levelben tudatta Bartha Miklóssal a pártkörből való kilépését. Ennek kapcsán a pártkör egyik oszlopos tagja, az ország Luluja, Meszlényi Lajos, a ki rokona is Kossuthnak, egy bölcs rokoni tolmácsokkal teletömöködött levelben rögtön figyelmeztette Kossuthot állásfoglalásának végzetes következményeire; mert így ők — a bentmaradtok — kénytelenek lesznek küzdeni Kossuth ellen is a régi ellenzéki elvekért. Egyébiránt a bentmaradtak Justhek manifesztumára ma egy másik manifesztummal felelnek, mely éles kifakadásokat tartalmaz Justhek ellen: „Nem hittük — mondják a manifesztumban — hogy Magyarország függetlenségének katonái szövetségre lépjenek Bécs zsoldosaival.” Ezután a párttűtők ellen harcra hívják fel a népet. Mi hallgatnánk — írják — de szólanunk kell, mert Justh Gyula és a kilépettek nevünket, a függetlenségi és 48-as elnevezést bitorolják. Nem tűrhetjük tovább némán, hogy a közibénk való képviselő diszpolgári oklevelet vigyen a kormányelnökök. Nem hagyhatjuk szó nélkül, hogy a képviselőházban a függetlenségi lobogó alatt megválasztott képviselő oda kiáltson nekünk: Inkább megyek a jobboldallal, mint veletek. A manifesztum végül szervezkedésre hívja fel az egész nemzetet. — Kossuth Ferenc ma Justhékkel tudatta a hozzájuk való csatlakozást.

— **Dementi.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Wahrmann Ernőről elterjedt ama hír, mintha Nizzában párba következében meghalt volna, alap-talan. Megsebesült ugyan, de határozottan túl van minden veszélyen.

— **Az új hóhér munkában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Franz Pált, a kit rabló-gyilkosságért ítétek halálra, Bali Mihály az új állami hóhér, ma hajnalban Szatmárt sikerülten fekkasztta.

Közgazdaság.

(**Vetőmagvak.** (Mautner Ödön tudósítása.) A mult hét óta változás nem igen történt, amennyiben a termelők részéről továbbá is győron érkesnek kínálatok, de a kereslet is, ugyancsak termelőknél, szintén ilyen keretben mozog. Ellenben megkereskedőknél a tartós télies időjárás dacára a forgalom máris nagyobb mérvet ölt és azt lehet észlelni, ami gazdasági viszonyainkra előnyösen kiható jelenségnek mondható, hogy a főkereslet minden magfélében csakis igazán elsőrendű minőségek felé irányul.

Jegyzések 100 kilónként Budapesten:

Lucerna	45—52 frt.
Vörös lóhere	55—65 frt.
Bükköny	7 $\frac{1}{2}$ —7 $\frac{3}{4}$ frt.
Muharmag	16—17 frt.
Baltacin	11—11 $\frac{1}{2}$ frt.

(**Vajtermelő szövetkezetek Tolna-megyében.** A tolnamegyei gazdasági egyesület Tevelen és Zombán megkísérti egy vajtermelő szövetkezet létrehozását. A Hungaria magyar vajkivitel-i társaság ugyanis oda nyilatkozott, hogy hajlandó az ilyen irányu vállalkozáshoz szükséges berendezés anyagi költségeit előnyös törlesztési feltételek mellett előlegezni és a vajat 1 frtért átvenni. A tolnamegyei gazdasági egyesület az említett szövetkezeteket kis-gazdák közt akarja létesíteni.

(**A gabonavetések teleléséről** most még nem igen lehet véleményt mondani. Nem lehet pedig főképp a magas hótakaró miatt, mely az országának még csaknem minden részét borítja. Ide- s tova három hónapja, hogy a növényzetről semmi bizonyosat nem lehet mondani; a gazdák gyanítják azonban, hogy baj nélkül nem teleíték ki a gabonaneműek. Emeli az aggodalmukat az a tény, hogy februárban igen sok helyen nagyobb esőzések váltották föl a havasásokat s az így lehullott csapadék a bekövetkezett fagygyal kőkeményre fagyott. A kevésbé megfagyott, vagy részben meg se fagyott talajon tehát hó, azon jégpáncél s ismét hó fekszik. Nagyon természetes, hogy ott, a hol a növényzet idejében levegőt nem kap, szenvedni s részben kipállani, illetőleg megfulladni fog.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Feloldó szerkesztő
PLEININGER FERENC.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel	5 ó. 15 p.
B.-Bród-ól	1807. sz. szem. von. reggel	8 ó. 01 p.
Uj-Dombóváról	1842. sz. vegy. von. reggel	8 ó. 23 p.
Becsből	6302. sz. szem. von. d. e.	9 ó. 39 p.
B.-Bród-ól	1805. sz. szem. von. d. e.	11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u.	4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u.	5 ó. 50 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este	7 ó. 44 p.
Becsből	6312. sz. vegy. von. este	8 ó. - p.
B.-Bród-ól	1808. sz. szem. von. éjjel	11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród felé	1804. sz. szem. von. reggel	5 óra 35 p.
Budapest	1801. sz. gyors. von. reggel	8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel	8 óra 29 p.
Vinkovczer	6302. sz. szem. von. reggel	9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e.	11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u.	2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. d. u.	4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este	6 óra 32 p.
B. Bród	1808. sz. szem. von. este	8 óra 13 p.
Budapest	1809. sz. szem. von. éjjel	11 óra 30 p.

Jó minőségű, hamisítatlan

Pécsre szállítva, minden mennyiségben állandóan értékesíthető.
Hol, megmondja a kiadóhivatal.

7285. szám.

1894.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Bihari Benő ügyvéd dárdai lakos végrehajtónak Gyurkovics Lázár monostori lakos végrehajtást szenvedő elleni 16 frt 86 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. bíróság területén levő Monostor községben fekvő a monostori 28. tlvben felvett 100. hszsz. 98. sz. ház és belsőiségre 160 frt, az u. o. felvett 101. hsz. kertre 96 frt a baranyavári 711. tlvben felvett 1415./a. hsz. szőlőre 324 frtban ezen nel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt vagyis a monostori ingatlanok az 1895. évi március hó 27. napján d. e. 10 órakor Monostor községben a jegyzői irodában, a baranyavári 711. tlvbeni ingatlanokra pedig u. azon nap d. u. 2 órakor Baranyavár községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 16 frtot, 9 frt 60 krt és 32 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. t. cz. 42. § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átiszolgáltatni.

Dárdán a kir. bíróság mint tkvi hatóságnál 1894. évi november hó 8. napján

Kletzár Lajos,
kir. aljársbíró.

2930 sz.
tkvi 1895.

Póthirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkvi hatóság közhírré teszi, miszerint a pécsi egyesült külvárosi takarékpénztár felszámolásban végrehajtató ifj. Fessel Pál pécsi lakos végrehajtást szenvedő elleni hatvan frt s járuléka iránti végrehajtási ügyében 26008/94 sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a pécsi 895. sz. tlvben felvett I. 1403 hszsz. 368. sz. házra udvartérre és 1404 hszsz. házi kertre 750 frt kikiáltási árban a pécsi kir. törvényszék árverező helyiségében 1895 évi március 7 ik napjának d. e. 10 órájára kitűzött árverés az 1881. LX. t. cz. 167. § a alapján a pécsi takarékpénztár végrehajtató érdekében is 500 frt tőkekövetelés s jár. kielégítése végett megtartatni fog.

A pécsi kir. tvszék, mint telekkvi hatóság 1895. évi február 5 én.

Vodicska Ferencz,
kir. tvszéki albiró.

Turista-sajtót és Pannonia-sajtót

mint kiválóan jó minőségű **csemege** sajtokat, valamint jó **limburgi** és sovány gróji sajtot igen jutányosan szállít a

Gazdák tejsarnoka

Pécsett.

COGNAC
CZUBA-DUROZIER & CIE
FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.
Mindenhol kapható.
Kézírtügynökség: RUDA és BLOCHMANN, Budapest és Bécs.

TAIZS JÓZSEF Pécsett,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

Könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészetete

fel van szerelve papírmetsző, sodronyflúzó, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárból

papi, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobózkban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehéreneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.